

Ромѣны, кои то сѣ търсили ѣмствување то си въ сузеранство то; ште събере голѣмы поученія отъ разумнѣ тѣ и проницателнѣ тѣ политикѣ на славны тѣ Султаны отъ вѣкове тѣ XV и отъ XVI; ште разумѣе колко за драгоценно ся е числило тогава сѣшществување то Молдавій и Влахий, кату Статове, (Държавы) за Отоманскѣ Държавѣ, и зашто Султани тѣ: Баязидъ I, Мухаметъ II, Селимъ I, и Солиманъ II, далѣчь отъ да съединѣтъ Княжества та съ другы свои завладѣныя, далѣчь отъ да задушѣтъ еднѣ народность, кое е могло да бѣди на произволение то на силны тѣ имѣ орѣжыя, искали сѣ напротивъ, да си направѣтъ отъ тѣхъ единъ зидъ на отбранѣ, да почитѣтъ вътрѣшнѣ тѣ имѣ независимость и да утвърдѣтъ самоуправление то и привилегии тѣ Ромѣнскаго Народа.

И днѣсь ште държѣ се истинъ говоръ Высочеству Вашему. Взаимно то положение на Отоманскѣ тѣ Държавѣ и на Съединены тѣ Княжества не ся е мѣнило, вънкашно то нхто общто положение е сѣшто то, ентѣреси тѣ нхни сѣ се тѣй тѣсно свѣрзани какъ то и въ прошѣдше. Спорядъ Мое то мнѣние какво и да е безчиние кое заплашва общто то спокойствие въ Ромѣниѣ, какво и да е примѣдѣе кое бы заплашвало земѣ тѣ или самоуправление то наше, сѣ также заплашваныя за Отоманскѣ тѣ Държавѣ.

За това убо никогы нѣштѣ има непростѣнѣ тѣ слабость да оставѣ на Високѣ тѣ